

WINTERSPORT. — Bobsleden op het „kopje" te Bloemendaal. (*V.F.B.*)

ARRENWEDSTRIJD TE HOORN. — Een kijkje tijdens de door de harddraverij-vereeniging Hoorn en Omstreken Zondag j.l. te Hoorn gehouden harddraverij met paard en ar. (*V.F.B.*)

EEN WEDDENSCHAP

„Wedden ?" vroeg hij.

„Om wat ?"

„Als ze zonder mij winnen, verloven we ons niet ; als ze verliezen, wat ik mag gelooven zonder verwaand te zijn, zijn we morgen geëngageerd."

Ze bloosde tot onder het blonde haar.

„Denk je dat jij de eenige goede rechtsbuiten in Engeland bent?" vroeg ze toen lachend en zijn verlangenden blik ontwijkend. „Bovendien weet je heelemaal niet of ik wel zooveel om je geef, Dick, om me dadelijk maar met je te verloven."

„Waarom kom je mij dan hier opzoeken, Rosy, als het je niet schelen kan of mijn arm beter wordt of niet ?"

„Waarom ? Omdat Billy zoo nieuwsgierig was naar je welstand natuurlijk. Is 't niet waar Bill ? Kom eens hier !" riep ze tot haar dertienjarig broertje, dat oogenschijnlijk in de beschouwing van den tuin verdiept was en had gedaan alsof hij niets hoorde.

„Wat ?" vroeg hij en kwam naar den ziekenstoel, waarop Dick Collins met een gespalkten arm lag uitgestrekt.

„Heb jij me niet gevraagd, Billy," vroeg zijn zuster, „vanmiddag eens te gaan informeeren met ons beiden hoe het Mr. Collins ging?"

„Ja," zei Billy aarzelend, „maar jij wou toch . . . ."

„Zie je nu wel," viel Rosy haar broer in de rede. „De jongen hield niet op of we moesten naar hier om te vragen of je morgen meespeelde."

DE SNEEUWOPRUIMING. — De auto-sneeuwploeg in de residentie in actie. (*Foto v. Tol*).

„De jongen" had zich intusschen weer verwijderd en besteedde schijnbaar al zijn aandacht aan den tuin.

Dick Collins had echter het aarzelend toegeven van den jongen broer direct opgemerkt en gaf niet zoo spoedig zijn plan op.

„Dus", drong hij nogmaals aan, „wedden?" — Rosy scheen eenigszins meegaander.

„Hoe was het ook weer ? Als de Royals zonder jou tòch winnen, verloven we ons niet en . . ."

„Nóg niet," viel Dick haar in de rede. „Later kunnen we altijd verder zien."

„En," vervolgde Rosy, „als ze verliezen omdat jij niet meespeelt, dan zullen we samen eens ernstig praten en . ."

„Neen," sprong Dick op, „één van beide, verloven of niet verloven."

„Pas op je arm, Dick," zei ze angstig en duwde hem met zachte hand terug in zijn stoel.

„En ik dacht, dat het je niet schelen kon of mijn arm . . ."

„Dag Dick !" riep ze lachend. „Kom, Bill, we moeten naar huis."

Toen Rosy al op de trap stond kwam de jongen nog even zacht terug naar Dick en fluisterde vertrouwelijk : „'t Komt in orde hoor!"

„Wat zei je nog tegen Mr. Collins ?" vroeg zijn zuster hem buiten.

„Niets," antwoordde hij kort.

„Heb je van de weddenschap gehoord ?" vroeg Rosy.

„Welke weddenschap ?"

„O neen, niets," zei ze.

Billy lachte stil voor zich heen, maar zijn zuster merkte het niet en veronderstelde, dat haar gesprek met Dick was voorbijgegaan aan haar jongen broer.

„Wie denk je dat er winnen morgen, Bill ?" vroeg Rosy.

„Als Mr. Collins morgen niet meespeelt hebben de Royals tòch nog kans om het van de Cally's te winnen," zei Bill beslist met de sportwijsheid van dertienjarige jongens. „Mr. Collins is wel de beste rechtsbuiten, die er bestaat, maar de Cally's zijn voetballers, hoor !" en van terzijde bespiedde hij zijn zuster.

„Dan zou het er dus niet doorgaan," liet Rosy zich ontvallen.

„Wat niet doorgaan ?" vroeg Bill belangstellend.

„Ach, jongen, niets; wat vraag je toch vanmiddag."

„'t Is niet waar, maar jij zegt iets wat ik niet begrijp," antwoordde Billy.

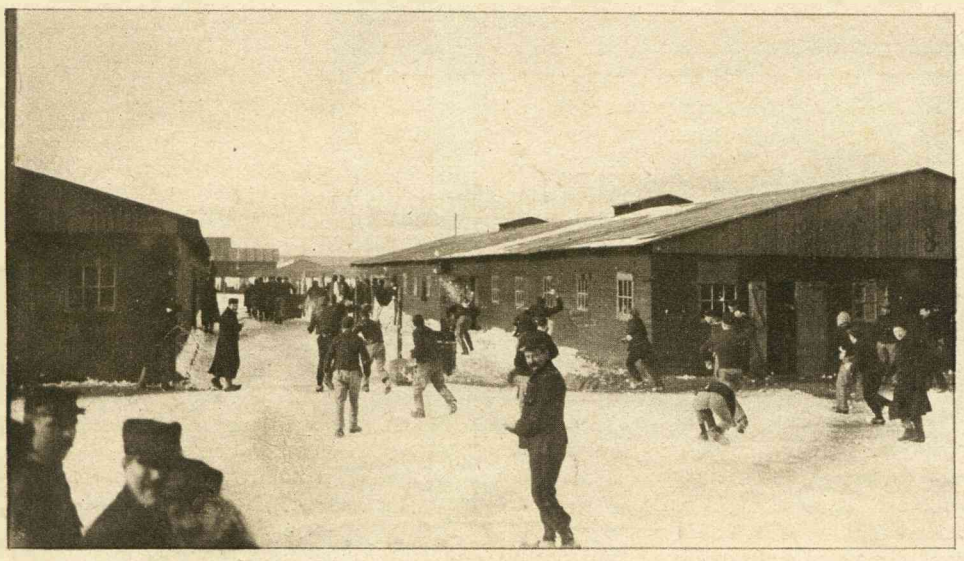
Rosy was niet bijzonder spraakzaam gedurende de rest van de wandeling en Bill, die het geheele gesprek tusschen zijn zuster en Mr. Collins met ingespannen belangstelling gevolgd had, liep er over te denken hoe hij het toch wel zou aanleggen om den besten rechtsbuiten van Engeland tot zijn zwager te maken. Wat zou Jones wel zeggen en de lange Davy, die altijd zoo opgaf van de keeperstalenten van zijn broer? Ja, dat moest gebeuren, het kostte wat het wilde ! Dat die gekke Rosy nu ook maar niet ineens zei „'t Is goed Dick, we zullen ons morgen verloven."

WINTERSPORT IN ZWITSERLAND. — 'n Tochtje met de ski.

WINTERSPORT IN ZWITSERLAND. — Bobsleden op weg naar de baan.

DE SNEEUW IN HET KAMP TE HARDERWIJK.

Een tweetal foto's, die weergeven hoe de Belgische geïnterneerden in het kamp te Harderwijk zich de sneeuw ten nutte maakten om de verveling te verdrijven. Links: Een gevecht met sneeuwballen. De vijand op den aftocht! Rechts: Wedstrijd in het maken van sneeuwbeelden. Een schildwacht met schilderhuisje, ingang van een loopgraaf, enz. *(foto's Du Houx.)*